

er mig aldeles uforklarligt, hvorledes man kan troe, at der i de saa Ord, der ere anførte i Anmærkningerne til Finansforslaget om Anvendelsen af den Sum, der er begjært til denne Plads, skulde ligge en Bemyndigelse for Indenrigsministeren til en endelig Afhændelse af den. For mig staaer det klart, at jeg aldeles ikke har nogen Bemyndigelse i saa Henseende, førend jeg faaer den ved Lov. Der er kun forlangt en Sum til de forberedende Skridt for at lægge en Plan til en saadan Afhændelse, men, som sagt, efter den Overbeviisning, hvori jeg altid har staaet, vil det være nødvendigt at erhverve Lovhjemmel til dens endelige Udførelse.

Besværlig: Den ærede Landstingsmand, som først havde Ordet, gjorde flere Bemærkninger ved Lovforslagets Form, navnlig med Hensyn til de forunderlige Brøker, som forekomme i Finanslovene. Jeg skulde ikke have opholdt mig videre derved, dersom det ikke stillede sig saaledes for mig, at denne Form har en virkelig Betydning. Det at udarbejde et Forslag om de tilkommende Indtægter og Udgifter og deri bestfæstige sig med Brøker af Skillingen forekommer mig at antyde en aldeles urigtig Opfattelse af, hvad en Finanslov eller et Budget skal være. Det er jo klart, at det kun kan være et Overslag, og at det som Følge deraf er en Afgivelse fra Principet, naar man gaaer ind paa at ville frembringe Calculer af saadan Bestaffenhed. Det staaer for mig aldeles klart, at Formen kun er correct, naar den tilkjendegiver sig som et Overslag. Jeg skal imidlertid ikke gaae videre ind herpaa, saa meget mindre som den meget ærede Finansminister ikke er her tilstede. Den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Pehmann) udvilede nogle Betragtninger om det mere finansielle, navnlig med Hensyn til hvilke Besparelser der mulig kunde være at indføre. Jeg skal ikke følge ham i de Betragtninger, han i saa Henseende har anstillet, men jeg skal dog med Hensyn til det Finanslovsforslag, som her foreligger, gjøre opmærksom

støven for 1865—66.

som paa, at, naar man sammenligner det med de to seneste Finanslovsforslag, nemlig det for 1863—64 og det for 1864—65, vil man komme til en nærmere Bedømmelse med Hensyn til Besparelserne. Det vides jo, at der i disse Finanslovsforslag og i det her foreliggende er opført en meget betydelig Indtægt og Udgift med Hensyn til Jernbanearbejderne, og at Indtægten til disse Arbejder fremkommer ved Laan. Jeg troer derfor, at, naar man vil gjøre sig en klar Forestilling om, hvorledes den finansielle Bestyrelse er, maa man affee fra denne Indtægt og Udgift, og naar man gjør det, saa vil man finde, at Overslaget over Udgifterne i Finansaaret 1863—64 har været 3,410,000 Rd., i 1864—65 3,449,000 Rd., og at det for Aaret 1865—66 er 3,412,000 Rd. Det vil altsaa sees, at i 1865—66 er den anslaaede Sum paa det Nærmeste den samme som i 1863—64, og det synes altsaa heraf at fremgaae, at der ikke i den Deel af Finansbestyrelsen, som henligger under Rigsdagen, er indtraadt nogen Besparelse fra Regeringens Side, idelmindste ikke nogen Besparelse af Betydning. Jeg skal ikke her gaae ind paa, hvorvidt disse Besparelser kunne gjenføres eller ikke; men jeg gjør kun opmærksom paa, at det synes ikke at fremgaae af Finansforslaget i dets Heelhed, at nogen betydelig Besparelse har fundet Sted. Naar det ærede Medlem dernæst har udhævet det Særegne ved at behandle Finansloven for Diebliffet, da skal jeg aldeles tiltræde hans Mening i saa Henseende. Overskuddet er nemlig i Finanslovsforslaget anslaaet til 2,575,000 Rd. og i Finanslovens § 14 staaer der under Nr. 1 anført endnu en Indtægt, som beløber sig til 2,500,000 Rd. Det maa jo dog nu visnok erkendes at være en ganske særegen Stilling at være i, naar en saadan Indtægt kommer til Slutningen, og det ikke fremgaaer af Forslaget eller af dets Motiver, at der er taget Hensyn til en saadan ekstraordinær Indtægt, men det berøer jo, som bekendt, Altsammen paa vore ganske ekstraordinære Forhold. Der er imidlertid et Spørgs-